

Lidé se zajímají o okolí, darují víc i během roku

14.1.2025 - | Charita ČR

Nevzpomenou si úplně přesně, ale byla to sbírka pro nemocného chlapce, o jehož příběhu jsem se dočetl na internetu. Šlo o získání potřebné částky na léčbu v zahraničí. Jinak se samozřejmě zapojuji do našich sbírek a navštěvuji naše sbírkové akce. Naposledy jsme přispěl například na Koláč pro hospic, když jsem navštívil Charitu Blansko a Charitu Břeclav.

Zásadně jiné nebyly. Člověk se neubrání myšlenkám na charitu, na ty, co nemohou být doma s rodinami, ať už naši klienti nebo kolegové, kteří musejí být v práci. Jsem nicméně z poměrně početné rodiny, takže nemám úplně prostor na odpočinek během svátků, jsem vytěžován. Trošku vypnout mě přinutí návštěvy.

Do roku 2022 jsem byl koordinátorem pro mimořádné události a také jako oblastní ředitel jsem byl zvyklý být na příjmu. Co se týká mimořádných událostí, je to velmi náročné, protože když nějaká nastala, musel jsem ji vyhodnotit a případně povolit výjezd speciálního týmu. V tomhle směru to pro mě nyní není úplně jiné. Jsem připravený být neustále dostupný. Ale jsou chvíle, kdy člověk musí umět vypnout.

Byl bych moc rád, kdyby byla první volbou nejen pro naše potřebné, ale i pro veřejné instituce a partnery, s nimiž spolupracujeme. Abychom měli dostatečnou síť služeb, které společnost potřebuje. Abychom uměli reagovat na potřeby v regionu a našli vždy dostatek podpory pro naši práci. Dalším cílem, kterému bych se rád věnoval, je zvýšení spolupráce s farnostmi a povědomí o tom, že charita je jedním z pilířů církve a farnosti jsou naším přirozeným partnerem jak ve vyhledávání potřebných, tak ve společné pomoci.

Musím říct, že pro mě není cílem rekordní částka, ale přinést tříkrálové požehnání do co nejvíce domácností. Chápu, že částka je poměrně jednoduše měřitelný cíl, ale historicky, když jsem se účastnil koledování blanenské Charity, bylo pro mě velmi obohacující v tom, že lidé na nás čekali. Třeba při návštěvě domovů pro seniory. Těšili se na setkání se třemi králi a vždy nás mile uvítali. Lidé třeba nejdou na oběd, aby nás zastihli, slyšeli zpívat a přispěli. Tříkrálové požehnání pro ně bylo velmi důležité. Pro mě osobně je vybraná částka do jisté míry podružná, byť chápu, že nám uvolňuje ruce pro další rozvoj a fungování.

Ano. V posledních letech vidíme zvyšující se podporu dárcovství v průběhu roku. Lidé se zajímají o své okolí a nejsou k němu lhostejní, často ze svých osobních zkušeností. Vybírají si témata, která jsou jim blízká a podporují je po celý rok. Ale stále nejsilnější solidaritu a podporu vyvolávají samozřejmě tradiční sbírky a mimořádné události.

Z řady průzkumů vycházejí jako jeden z nejvíce solidárních národů, který se umí semknout a táhnout za jeden provaz, když je potřeba. Zase se to ukázalo při povodních. Opět obrovská podpora, nejen pro Charitu, ale i další organizace. Nejenom finanční, ale i dobrovolnická a materiální.

Charitu vedl s velkým nasazením a péčí. Za více než 30 let jeho působení má organizace stabilní zázemí, dobrou pověst mezi veřejností a je důležitým poskytovatelem zdravotních a sociálních služeb. Samozřejmě každá taková organizace čelí výzvám, ale díky dobře vybudovaným základům věřím, že jim budeme lépe čelit a budeme se moct soustředit i na rozvoj.

Určitě bych rád navázal na udržování silného důrazu na kvalitu poskytovaných služeb. Na druhou stranu bych se rád zaměřil na hledání nových cest, jak co nejefektivněji reagovat na aktuální potřeby ve společnosti, aby Charita byla nadále oporou těm, kteří potřebují.

Je to o nových přístupech v sociálních službách. Jde o živý organismus. Není to tak, že se jednou vymyslí a už zůstanou na věčné časy.

Ten souvisí s tím, že jsem se rozhodl oddělit Služby Brno od správy Diecézní charity Brno. Od roku 2026 by měla vzniknout Oblastní charita Brno. To je velmi náročný úkol, ale věřím, že se s ním popasujeme. Nyní máme devět oblastních Charit a Služby Brno, ale byl bych velmi rád, kdyby bylo deset oblastních charit a nad nimi ředitelství Diecézní charity Brno. V tuto chvíli na úkolu pracujeme. Je to o nastavení jednotného přístupu ke všem oblastním charitám a jednotného řízení.

Rád bych se zaměřil na podporu lokálních odlišností oblastních charit. Naše Charita působí na celém území Jihomoravského kraje, Kraje Vysočina a také částečně Jihočeského. Každý region má svá specifika a jiné potřeby. Chci jim dopřát sluchu v tom, čemu se chtějí věnovat a naopak nechťejí, co dělá někdo jiný a pro ně nemusí být téma. Také bych rád podpořil vznik farních charit, které mohou být na svém území velmi efektivní v pomoci potřebným, ať už v jejich vyhledávání nebo přímo v poskytování pomoci.

To je těžká otázka. Na jaře loňského roku mě to ani nenapadlo. Ale ve chvíli, kdy jsem měl pocit, že mám co nabídnout Charitě, chtěl jsem nabídnout své služby a zkušenosti devatenácti let v Charitě, z toho šest let na pozici oblastního ředitele. Vést Charitu nebyla moje ambice od mládí. Šlo to postupně. Byl jsem oslovován zvnějšku i zevnitř. Říkal jsem si, pokud má dojít ke změně, byl bych rád, kdybych do toho mohl promlouvat.

Za tu dobu zná člověk Charitu z obou stran. Umí se vcítit do vedení, vnímá pozici oblastní charity. Až takový skok to není, co se týká pracovního procesu nebo řešených problémů. Spíš si čím dál víc uvědomuji odpovědnost za klienty, pracovníky i jakousi celospolečenskou odpovědnost, což je nepřenositelné. Naše organizace má 1 500 zaměstnanců a rozpočet přes miliardu korun. Často je to svazující, rozhodnutí se více podrobují analýze a debatám než dříve.

Jsou to primárně sociální a zdravotní služby. Charita by měla reagovat na potřeby společnosti, které jsou definovány akčními a komunitními plány v krajích a obcích s rozšířenou působností. Neměla by ale rezignovat na své základní poslání, což je pomoc lidem v nouzi. Často ji nazývám individuální pomoc. Velmi intenzivně bych se jí chtěl věnovat, abychom prostředky ze sbírek a darů věnovali na konkrétní pomoc, přímo pro individuální případy.

Kromě změn ve vedení nemám pocit, že by se něco dramatického dělo, že by něco bylo dramaticky podfinancováno nebo jsme se sami potkali se závažnou krizí. Samozřejmě povodně, ač se vyhnuly jižní Moravě i Vysočině. Byli jsme připraveni pomáhat a pomáhali jsme. Naše týmy vyrazily na Jesenicko. Nabídli jsme psychosociální pomoc, u níž má Charita svoji nezastupitelnou pomoc, a byla využita.

Zjednodušeně je to povídání s lidmi v krizi, poskytování podpory, zjišťování jejich potřeb.

Smysluplnost té práce. Vždy mě povzbudí, když můžu navštívit charitní zařízení, vidím naše klienty, když se mi ozývají lidé a děkují za práci Charity. Dokáže mě to vždy znovu nakopnout přes všechny těžkosti běžného dne a byrokracii, kterou řešíme. Druhá věc, která mě tady drží a posiluje, je charitní parta. Umíme se navzájem podpořit a povzbudit. To je pro mě asi to nejcennější, protože bez těchto lidí bych svou práci vykonávat nemohl. Nedokážu si představit, že bych mohl fungovat bez dobrého kolektivu a vědomí, že jsme na jedné lodi.

Článek vyšel v MF Dnes v sobotu 4. ledna 2025, autor: Oldřich Haluza.

<https://dchb.charita.cz/clanky/aktualne-clanky/lide-se-zajimaji-o-okoli-daruji-vic-i-behem-roku>